

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0396 van 23 juni 2015
in de zaak 1011/0530/A/8/0479

In zake:

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Floris SEBREGHTS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Cies GYSEN
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 18
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 7 februari 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 18 november 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■■■ van 16 augustus 2010 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een appartementsgebouw, bestaande uit 14 woongelegenheden..

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te ■■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft wel het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de tweede kamer, werd op 29 mei 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 24 juni 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Ludo DE JAGER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Olivier VERHULST, die verschijnt loco advocaat Floris SEBREGHTS voor de verzoekende partijen en advocaat Tom SWERTS die loco advocaat Cies GYSEN verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

■■■■ verzoekt met een aangetekende brief van 7 februari 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 29 april 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 21 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■■ een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een appartementsgebouw met 14 woonentiteiten”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan 'Herentals-Mol', voor de eerste 50 meter gelegen in woongebied, en achterliggend in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, maar wel binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling met referentie nr. 100/059(4)/1 van 6 april 2010.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 29 juni 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie brengt op 7 juli 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed brengt op 28 juni 2010 een gunstig advies uit.

De brandweer van [REDACTED] brengt op 3 augustus 2010 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] verleent op 16 augustus 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag dient te voldoen aan de voorschriften en voorwaarden opgelegd in de voormelde verkaveling.

De aanvraag is verenigbaar met de goede plaatselijke ordening.

De weg is voldoende uitgerust, gelet op de plaatselijke toestand.

Het dossier is volledig.

Algemene conclusie

De aanvraag is aanvaardbaar, indien de voorwaarden opgelegd door het Centrum voor Toegankelijkheid Provincie Antwerpen en de voorwaarden opgelegd door de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling nageleefd worden. Het gunstig advies van de brandweer met referentie nr. W2010 00072-04 moet eveneens worden nageleefd.

...”

De tweede verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 16 september 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn niet gedateerd verslag om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

8. Legaliteit: niet OK

De aanvraag voldoet niet aan volgende voorschrift van de verkaveling:

- 4.b bouwhoogte: 'gemeten van het trottoirniveau tot de bovenkant van de kroonlijst of de onderkant van de dakoversteek: max. 7m'. In casu betreft de kroonlijsthoogte op verschillende plaatsen 7m30 (terreinprofiel laat verspringing van maaiveld zien van ca. 30 cm)

...

9. Goede RO: niet OK

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de aanvraag door het schepencollege nauwelijks getoetst werd aan haar verenigbaarheid met de goede plaatselijke ordening (zie motivatie schepencollege). Zo wordt o.a. als voorwaarde opgelegd dat de aanvraag

‘moet voldoen’ aan de geldende verkavelingsvoorschriften, zonder dat de aanvraag daar ook daadwerkelijk aan getoetst werd. Zoals reeds eerder aangehaald is de aanvraag strijdig met de geldende voorschriften voor wat de maximale kroonlijsthoogte betreft. Met betrekking tot voorliggende aanvraag kunnen volgende opmerkingen/bedenkingen gemaakt worden:

- bruikbaarheid ondergrondse parking: Er dient een hoogteverschil van 2m85 overbrugd te worden. De aanvraag voorziet een helling met een lengte van 10m02. Dit wil zeggen dat er per meter ca. 28cm gezakt wordt (28%). De normen in de Neufort bepalen echter een maximale helling van 12% (12cm per meter), met liefst een zone van 4m00 boven- en onderaan van slechts 6%. Bijkomend kunnen zich vragen gesteld worden bij de gebruiksvriendelijkheid van een aantal garages (bv. garage direct links van de inrit: er is heel wat manoeuvreerwerk nodig om de wagen daarin te krijgen). Bovendien is het niet duidelijk of de inrit bereikt wordt via de zijtuinstrook of via voorliggende parking (kerkplein). Op basis van het inplantingplan – waarop de linker zijtuinstrook volledig verhard wordt weergegeven – kan ervan uit gegaan worden dat de toegang via hier verloopt. Betreffende zijtuinstrook heeft echter een min. breedte van 4m52, hetgeen onvoldoende is om 2 wegens te laten kruisen. Ter hoogte van de inrit (poort) heeft de zijtuinstrook een breedte van 5m50, hetgeen te beperkt is om op een veilige en comfortabele manier de inrit te bereiken.

- Buitenruimte van de woongelegenheden: op basis van de ingediende plannen is niet duidelijk vast te stellen hoe de buitenruimte er gaat uitzien (Gemeenschappelijk? Privé?). Erg bedenkelijk is de kwaliteit van de buitenruimte van bv. appartement 3 (toegang via slaapkamer en bijna volledig ingesloten). Appartement 11 heeft geen privé-buitenruimte en op de eerste verdieping ontstaat er een conflict inzake privacy (3 terrassen die in de hoek op elkaar aansluiten, afgescheiden door een ballustrade).

- Impact naar de omgeving. De aanvraag is gelegen in een woonlint nabij het centrum met achterliggend agrarisch gebied. Gelet op haar ligging nabij de kerk is enige verdichting op deze plaats mogelijk, doch dient hierbij rekening gehouden te worden met de woningen verderop in het woonlint en de openheid van het achterliggend open landschap. Door het kerkplein een volledig nieuwe wand te geven met een lengte van 42m21, gaat het doorzicht naar het achterliggende open landschap verloren.

De draagkracht van het perceel en de omgeving wordt door de afmetingen en de grote hoeveelheid woongelegenheden overschreden en kan bijgevolg niet aanvaard worden vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening.

...

Na de hoorzitting van 8 november 2010 beslist de verwerende partij op 18 november 2010 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De deputatie sluit zich aan bij de beoordeling van het schepencollege. De draagkracht van het perceel en de omgeving wordt niet overschreden door de afmetingen en de grote hoeveelheid woongelegenheden en kan bijgevolg aanvaard worden vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening, mits naleving van de voorwaarden zoals bepaald in het besluit van het college van burgemeester en schepenen dd. 16.08.2010.

...

Algemene conclusie

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen. De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De tussenkommende partij werpt op dat beide verzoekende partijen het vereiste belang ontberen om beroep in te stellen bij de Raad.

In hun verzoekschrift verwoorden de verzoekende partijen hun belang *ratione personae* als volgt:

“ ...

6. Verzoekende partijen hebben belang om het verzoekschrift aanhangig te maken o.b.v. artikel 4.8.16. §1. 3° VCRO.

7. Eerste verzoekende partij is eigenaar van het pand gelegen aan de [REDACTED]. Het pand is vlak bij het project gelegen, zodat het er rechtstreekse hinder van zal ondervinden door o.m. het gewijzigde uitzicht, de gewijzigde mobiliteitssituatie (in hoofdzaak parking) en de veiligheid.

8. Tweede verzoekende partij is als natuurlijk persoon en voorzitter van de Raad van Bestuur van eerste verzoekende partij, de partij die beroep aantekende bij de deputatie.³ Vroeger woonde tweede verzoekende partij in de woning gelegen aan de [REDACTED]. De woning wordt nu bewoond door zijn dochter. Tweede verzoekende partij is evenwel mede-eigenaar van het pand gelegen aan de [REDACTED]. Hij is aandeelhouder van eerste verzoekende partij.

9. Verzoekende partijen zullen de waarde van hun onroerend goed gelegen aan de [REDACTED] zien dalen na de uitvoering van het bestreden besluit. Ook de verhuurprijs en de verhuurbaarheid zal lijden onder de uitvoering van het bestreden besluit. Het nadeel van het gevolg van de uitvoering van het bestreden besluit volgt duidelijk uit de hieronder besproken middelen. De uitvoering van het bestreden besluit heeft minstens tot gevolg dat de goede ruimtelijke ordening van de omgeving wordt aangetast o.m. doordat de draagkracht van de omgeving wordt overschreden. Het wijde uitzicht dat het pand van verzoekende partijen geniet, en de open groene ruimte zal onherroepelijk worden aangetast.

...”

Voor wat de eerste verzoekende partij betreft stelt de tussenkommende partij hieromtrent:

“ ...

1.- De onontvankelijkheid van het verzoekschrift als ingediend door de [REDACTED] staat vast nu eerste verzoekende partij enig georganiseerd administratief beroep niet heeft uitgeput.

Artikel 4.8.16, §1, laatste alinea van de VCRO bepaalt immers:

“De belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe

openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.”

Nog daar gelaten de vraag of de eerste verzoekende partij wel als een belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, 3° kan worden beschouwd, dient bijgevolg te worden vastgesteld dat artikel 4.8.16, § 1, laatste alinea VCRO een vermoeden instelt dat een partij die de vergunningsbeslissing niet heeft bestreden bij de Deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.

(...)

Het vooropgestelde beginsel geldt slechts niet ingeval van overmacht, in welk kader de verzoekende partij volgens het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunnings – en handhavingsbeleid dient aan te tonen dat deze zich in de onoverkomelijke onmogelijkheid bevond om een administratief beroep in te stellen, i.e. een onoverkomelijke gebeurtenis waarop de verzoekende partij geen vat had en waardoor hij niet tijdig een administratief beroep kon instellen en dat al het mogelijke werd gedaan om het voorval te vermijden.

In casu dient – gelet het feit dat tweede verzoekende partij die mede bestuurder is van eerste verzoekende partij – een beroep (weze het in een andere hoedanigheid) instelde bij de Deputatie- te worden vastgesteld dat eerste verzoekende partij niet nog aannemelijk kan maken dat zij bij de Deputatie geen beroep zou hebben kunnen indienen en kan enige situatie van ‘overmacht’ niet worden voorgehouden.

De eerste verzoekende partij neemt integendeel in het inleidende verzoekschrift onder de hoofding ‘Ontvankelijkheid ratione personae’ niet eens de moeite een situatie van overmacht – toegeven, hoe dan ook niet plausibel- te schetsen.

(...)

Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat het verzoekschrift voor zover het uitgaat van de eerste verzoekende partij op grond van artikel 4.8.16, §1, laatste alinea manifest onontvankelijk is.

...”

Verder maakt de tussenkomende partij bedenkingen bij de regelmatigheid van de beslissing tot inrechtetreding vanwege de eerste verzoekende partij.

De verzoekende partijen repliceren hierop in hun toelichtende nota door te stellen dat de vordering in hoofde van de eerste verzoekende partij conform artikel 12 van haar statuten, wel rechtsgeldig werd ingesteld.

Nopens het beroep van de tweede verzoekende partij stelt de tussenkomende partij onder meer:

“ ...

4.- Voor wat het belang van de tweede verzoekende partij betreft, die bestuurder is van de eerste verzoekende partij, dient te worden vastgesteld dat deze voor wat betreft enige omschrijving van hinder en nadelen zich niet kan beroepen op diens hoedanigheid van bestuurder of aandeelhouder van eerste verzoekende partij, enerzijds omdat de eerste verzoekende partij zich ingevolge artikel 4.8.16, §1, laatste alinea (én artikel 4.8.16, §1, 3°) niet meer tot Uw Raad kan wenden en anderzijds omdat het beroepschrift als ingediend door de tweede verzoekende partij in het kader van het georganiseerd administratief beroep met geen woord rept over diens hoedanigheid van bestuurder/aandeelhouder van de eerste verzoekende partij.

Er verdient bijgevolg te worden vastgesteld dat enige hinder of nadelen die gelieerd worden aan de eerste verzoekende partij, waaronder krachtens het verzoekschrift het gewijzigde uitzicht, de gewijzigde mobiliteitssituatie en de veiligheid, niet nog nuttig door de tweede verzoekende partij kunnen worden opgeworpen.

Tweede verzoekende partij erkent zelf dat niet hij – maar wel zijn dochter- in de omgeving van het aangevraagde woonachtig is.

De tweede verzoekende partij geeft aan te wonen in [REDACTED], dat op een afstand van meer dan 8 km van het aangevraagde gelegen is.

De omstandigheid dat zijn dochter er nog zou wonen, kan de tweede verzoekende partij zoals ten onrechte in het verzoekschrift wordt voorgehouden geen persoonlijk nadeel verschaffen. De Raad van State oordeelde in een vergelijkbare situatie dat de verzoekende partij, die zijn landbouwbedrijf verkocht heeft aan een landbouwvennootschap waarin zijn twee zonen vennoten zijn en hijzelf stille vennoot, geen blijk meer heeft van een rechtens vereiste persoonlijk en rechtstreeks belang (RvS, nr. 66.307, 20 mei 1997, [REDACTED]).

Tweede verzoekende partij beweert in het kader van het verzoekschrift voor Uw Raad- in welk kader hij voor het eerst stelt woonachtig te zijn in [REDACTED]- ook niet langer zelf te zullen lijden onder enig gewijzigd uitzicht of wijziging van mobiliteitssituatie dan wel veiligheid, maar stelt wel louter dat hij als mede-eigenaar van het pand ingevolge de beweerdelijke aantasting van de goede ruimtelijke ordening van het gebied een financieel nadeel zal lijden.

Hierboven werd reeds aangegeven dat een dergelijk financieel belang – dat wat betreft tweede verzoekende partij het enige belang betreft dat gelet het belang dat hij voor zichzelf in het verzoekschrift schetst nog staande kan blijven- niet wordt aangetoond en niet kan worden aangetoond, en aldus onvoldoende aannemelijk wordt gemaakt in het licht van de rechtspraak van Uw Raad en de Raad van State.

Bovendien kan uit stuk 1c als gevoegd door de verzoekende partijen blijken dat niet de tweede verzoekende partij, doch wel de eerste verzoekende partij eigenaar is van de grond met gebouwen op het aangegeven adres.

Een financieel belang- dat van geen kanten wordt aangetoond- als aandeelhouder van een vennootschap met een maatschappelijke zetel in de omgeving van het door de bestreden beslissing vergunde – die bovendien zelf niet op ontvankelijke wijze beroep voor Uw Raad kan instellen- kan dan ook niet worden aanvaard.

Het onroerend goed werd in de vennootschap ingebracht door de heer [REDACTED], die er aandelen voor heeft gekregen. Inbreng in de vennootschap houdt krachtens artikel 443 W. Venn. dan ook een inbreng in de vennootschap in, en doet geen eigendomsrechten ten opzichte van aandeelhouders- bestuurders van de vennootschap ontstaan, in het bijzonder niet diegene die het onroerend goed niet zelf hebben ingebracht.

...

De verzoekende partijen repliceren hierop door te herhalen dat zij aandeelhouder is van de verzoekende partij en dus mede-eigenaar van het pand. Ze breidt haar belang uit tot een moreel

belang door te stellen dat *“zijn dochter de aangehaalde nadelen (...) tevens zal ondervinden, wat op hem weegt en waarvoor hij wil opkomen”*.

Beoordeling door de Raad

Luidens artikel 4.8.16, §1, laatste alinea wordt de belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.

De Raad stelt vast dat de eerste verzoekende partij geen beroep instelde in het kader van de administratieve beroepsprocedure, en evenmin op enigerlei wijze het verwijtbare karakter van dit stilzitten weerlegt. De Raad kan derhalve niet anders dan vaststellen dat de eerste verzoekende partij heeft verzaakt aan haar recht om zich tot de Raad te wenden.

De Raad stelt verder vast dat de tweede verzoekende partij in het kader van de administratieve beroepsprocedure beroep instelde in haar loutere hoedanigheid van nabuur, en haar belang ook argumenteerde met de visuele hinder en brandveiligheidsrisico's die zij vreesde te zullen lijden naar aanleiding van de realisatie van het aangevraagde, en verder dat zij haar belang in de huidige procedure niet langer stoelt op haar nabuurschap, nu zij blijkens haar verzoekschrift inmiddels woonachtig blijkt te zijn in een andere gemeente. De Raad stelt vast dat de tweede verzoekende partij haar huidig belang put uit haar aandeelhouder- en voorzitterschap in en van de vennootschap die als eerste verzoekende partij optreedt en die op haar beurt eigenaar is van het pand dat grenst aan de percelen waarop het aangevraagde betrekking heeft. Als beweerde mede-eigenaar van het pand vreest de tweede verzoekende partij dat de waarde van haar onroerend goed zal dalen door de uitvoering van de bestreden beslissing, en dat ook de verhuurprijs en de verhuurbaarheid hieronder zullen lijden. Verder beweert ze een moreel nadeel te lijden nu haar dochter, als bewoonster van het pand, de aangehaalde nadelen ook zal ondervinden.

De Raad stelt vast dat de tweede verzoekende partij – weliswaar aandeelhouder in de vermelde vennootschap – nergens staat dat zij als natuurlijke persoon tevens mede-eigenaar zou zijn van het in de vennootschap ingebrachte patrimonium. De Raad kan hier enkel uit afleiden dat enkel de eerste verzoekende partij over de eigendomsrechten op het door haar beheerde patrimonium beschikt, en dat het derhalve ook enkel aan de eerste verzoekende partij toekomt in rechte te treden ten einde haar belangen te vrijwaren, middels de daartoe aangestelde organen en conform de vennootschapswetgeving en/of haar statuten. Zoals hoger uiteengezet stelt de Raad evenwel vast dat de eerste verzoekende partij heeft verzaakt aan haar recht om zich tot de Raad te wenden.

De Raad oordeelt dat de tweede verzoekende partij, door haar belang enkel te putten uit haar beweerde maar niet gestaafde mede-eigendomsrecht, in gebreke blijft voldoende concreet de aard en de omvang te omschrijven van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, die zij persoonlijk kan ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing.

Voor wat het morele nadeel aangaat dat de tweede verzoekende partij beweert te zullen lijden stelt de Raad vast dat zij evenzeer in gebreke blijft de door haar gevreesde persoonlijke hinder of nadelen te preciseren, door louter te stellen dat haar dochter de aangehaalde nadelen (...) tevens zal ondervinden, zonder daaromtrent enige verdere staving aan te voeren.

De door de tussenkomende partij opgeworpen excepties worden weerhouden.

De eerste en de tweede verzoekende partijen ontberen het conform artikel 4.8.16 VCRO vereiste belang om beroep in te stellen bij de Raad.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 juni 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Ludo DE JAGER, voorzitter van de achtste kamer,
met bijstand van

Ben VERSCHUEREN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Ben VERSCHUEREN

Ludo DE JAGER